

ENDUROKUULUMISIA

Enduro astuu tänä vuonna uuteen aikakauteen, kun ensi kertaa ajetaan myös henkilökohtaisista MM-mitaleista. Kari Tiainenhan sijoittui viime kaudella EM-sarjassa neljänneksi, joten mies lähtee nyt tosissaan tavoittelemaan ensi kertaa jaossa olevaa MM-titteliä.

Kävimme jututtamassa Karia hänen suunnitelmistaan ja puhuimme myös menneistä kuvioista.

Pekka Viljakainen lähtee Tiaisen tavoin kiertämään koko MM-ruletin ja sai hommat itselleen ison, lajin ulkopuolisen sponsorin.

Niinpä kysyimme Pekalta, miten asia onnistui.

Päijänneajon napamies Markku Tiriseltä saimme vastauksen tämän maamme arvostetuimman mp-kisan nykytilasta.

- Jukka Helminen -

KARI ERKKI TAPANI TIAINEN, HUKKAAN MENNYT KUULAN OLYMPIAVOITTAJA ?

Kari Tiainen on kaveri, joka jo 23-vuotiaana on moottoripyöräurheilun veteraani. Vauhdillisesti ei ole kyse mistään veteraanista, mutta menestystä ja startteja sekä myös vastoinkäymisiä on värikkäällä riihimäkeläisellä takanaan enemmän kuin monilla yhteensä.

Moottoripyöräilyn onneksi ei Karista tullut isänsä toivomusten mukaisesti painijaa eikä myöskään kuulantyöntäjää. Miehenalun ollessa nimittäin kymmenvuotias ja kun ei painiminen näyttänyt maistuvan, osti isä-Tiainen kolme kuulaa ja hommasi valmentajan. Kuulamörrönsärin ura loppui kuitenkin nopeasti, sillä kaikki kolme pelivälinettä hävisivät heti alkuunsa ja näin pääsi Kari mikroauto- ja mopotrialkokeilujen jälkeen käsiksi crossipyöriin.

Vuosien kuluttua Tiaisen perheen muuttaessa majaa löytyivät nuo salaperäisesti hävinneet kuulat autotallin lattian alta, jonne nuorimies Kari oli ne haudannut, jotta pelastuisi hänelle aiotulta yleisurheilijan uralta.

MP: Mitä olet saanut urallasi aikaiseksi ja mitä arvostat itse eniten ?

Kari: Crossin aloitin vuonna -79 sen aikaisista viisikymppisistä. Ensimmäiset endurot ajojin -82 junnussa, jolloin voitin kaksi maaliin asti ajamaani kisaa ja sijoituin junnumestaruus-kakkoseksi J.P. Leinin jälkeen.

Crossissa tuli pronssia -86 ja -87. SM-erissä olin parhaimmillani toisena, mutta erävoitto jäi puuttumaan ja se vähän harmittaa. MM-pisteille ajojin toistakymmentä kertaa ja parhaimmillani ehdin aika-ajossakin kakkoseksi. -86 olin MM-sarjassa ensimmäisten kisojen jälkeen kympin porukassa, mutta sitten tuli loukkaantuminen ja homma kaatui siihen. Viime vuonnahan tuli sitten endurossa Päijännevoitto ja SM sekä joukkue-MM.

Päijännevoitto on ylivoimaisesti suurin saavutukseni, sillä onhan se arvostetuin mp-kilpailu Suomessa. Ainoa kisa, joka saa vuodesta toiseen todella paljon julkisuutta. Ovathan MM-pisteille ajo crossissa ja enduron SM sekä joukkuekultakin hienoja saavutuksia, mutta kyllä Päijänne silti ajaa ainakin toistaiseksi edelle omassa arvostuksessani. SM-sarjassa voi vähän epäonnistua, mutta Päitsi on kerrasta poikki !

MP: Alkoinaan lähdit kovin tavoittein maailmalle, mutta kaikki ei mennytkään aivan suunnitelmien mukaan. Mistä homma kiikasti ja tekisitkö nyt jälkepäin ajateltuna jotakin toisin ?

Kari: Täytyy myöntää, että kaukainen tavoite oli joskus voittaa crossin MM, mutta se oli tosiaan vain jossain taka-ajatuksissa.

-86 olin hyvässä kunnossa ja jaksoin ajaa koko MM-erän ja kausi näytti alkavan hyvin, mutta sitten loukkaantuminen sotki kaiken. Kyllä nuo useat loukkaantumiset ilman muuta vaikuttivat eniten siihen, etteivät hommat kehittyneet kuten piti.

Jos jotain tekisin toisin, niin ajaisin niin perkeleesti, vaikka silloinkin ajojin paljon, niin nyt ajaisin vielä enemmän. Ja kaikille voisi antaa neuvon, että pakkomielle pärjäämisestä pois ja rentoa meininkiä tilalle.

Juuri -86 oli hirvu paineet päällä, kun Racing Bike-Suomisen avulla sain alleni tehtaan Kotarin. Aina kun kisojen jälkeen mentiin takaisin tehtaalle, niin kilpatallin pomo huusi huoneessaan kuin hinaaja mulle ja Drechselille. Siinä seisottiin paskat housussa ja paineet senkun lisäänty.

MP: Miten kotona on suhtauduttu ajamiseen ja loukkaantumisiin ? Pitävätkö jutut 23:sta luunmurtumasta paikkansa ja paljonko on palanut rahaa ?

Kari: Isä ja äiti ovat kyllä olleet koko ajan hienosti mukana ja muhun on satsattu välillä koko perheen omaisuus. Kyllä porukat kotona oli joskus aivan kussessa, kun kaikki satsattiin ja sitten olin jossain maailmalla luut poikki.

Rahasta en tiedä, eikä sitä kannata edes laskea, mutta luuta on tosiaan katkennut 23 kertaa. Onneksi missään ei ole enää rautaa ja nythän on mennyt jo puolitoista vuotta ilman kipsejä.

Pyörän käsittelyssä olen selvästi edellä muita maamme endurokuskeja - toteaa Tiainen.

MP: Mikä sai sinut viime vuoden alussa siirtymään ehkä hieman yllättäen enduroon ?

Kari: -88 tuntui, että kyyti oli aika hyvää, mutta taas loukkaantuminen sotki kiviä. Olin kuitenkin aikeissa lähteä seuraavana vuonna kiertämään MM-sarjaa, mutta pyöräsponsien kanssa oli ongelmia. Pari viikkoa mietin tosiaan lopettavani, mutta sitten kuulin Suzukin uudesta endurosta. Harri Nyholm ja Seppo Kankeri innostuivat Päijänne-projektistani ja siitä se lähti. Alunperin oli tosiaan sopimus pyörästä vain Päitsille, mutta koska se sujui niinkin hyvin, niin tuli ajettua täysi kausi. Crossissa meikäläiseen ei oikein näytetty uskovan, mutta enduroon oli helppo saada sponsseja.

MP: Monille tuli yllätyksenä hyvät suorituksesi enduropoluilla. Miten on mahdollista, että pärjäsit heti niinkin hyvin ?

Kari: Metsässä ajoin silloin alkuaikoina joka päivä. Mulla oli kasikymppinen, johon oli laitettu valot ja vehkeet muistuttamaan mantsa-pyörää. Sillä ajoin kaikki päivät Riksun mantsa-miesten kanssa. Ja olenhan tosiaan ajanut endurokisojakin aikaisemmin, joten en ollut mikään aloittelija.

Moni crossimies kuvittelee nyt minun pärjäämiseni takia, että mantsassa menestyy noin vain, mutta se on kyllä paskapuhetta. Jossain ulkomaan kisoissa voi vielä pärjätäkin, mutta meikäläisissä metsissä tarvitaan kyllä paljon kokemusta.

MP: Miten vertaisit lajeja keskenään ja mitkä ovat omat hyvät puolesi verrattuna muihin Suomen endurokuskeihin ?

Kari: Crossikärki treenaa paljon monipuolisemmin eri asioita. Suurin osa mantsamiehistä vain ajaa metsässä. Ei sellaisella hinkkaamisella ainakaan ulkomailla pärjää. Crossista tulee paljon enemmän kovuutta ja siksi mantsamiestenkin kannattaisi ajaa sitä. Pelkästään metsässä ajamalla ei ikinä tule tosi nopeaksi. Mantsasta taas on tosi paljon hyötyä kuracrosseissa ja kyllä crossimiesten kannattaisi kokeilla silloin tällöin enduroakin. Suurun etuni muihin verrattuna on hyvä ajotekniikka.

MP: Mitä jatkossa ja miten kauan aiot vielä ajaa ?

Kari: Päätaavoite on tänä vuonna MM-titteli enduron 250-luokassa. Muuthan tässä on tullut jo voitettua. Päitsille lähdän tietysti tosissani, mutten aio sitä varten ajaa koko talvea spooria, siinähan menee hermot. Kisahan on tänä vuonna aikaisemmin, joten lunta en hirveästi toivoisi.

Tammikuussa lähdän kolmeksi viikoksi Espanjaan ajamaan crossia, ettei tarvii koko talvea rämpiä lumessa. Päitsin jälkeen on tarkoitus lähteä heti treenaamaan Tshekkeihin ja sieltä suoraan MM:iin. Muutama crossi olisi tarkoitus myös ajaa ainakin kotimaassa.

Tulevaisuudessa tekisi vielä mieli kokeilla tosissani crossia ja mieluiten viissatasella. Kyllä crossin treenaaminen on jotenkin hauskeempaa. Ainakaan en halua joskus vanhana istua mamman kanssa kotona ja murehtia sitä, kun ei tullut aikoinaan yritettyä !

PEKKA VILJAKAINEN

- KUN HAET SPONSSIA, NIIN TARJOA JOTAKIN ÄLÄKÄ PELKÄSTÄÄN PYYDÄ

MP: Moni on tilanteessa, jossa olisi tarpeen saada taloudellista tukea ajouralleen. Itse onnistuit saamaan ison, lajin ulkopuolisen sponsorin. Miten homma käytännössä onnistui ?

Pekka: Yhden kaverin kautta kuulin, että PTL-Tele on kiinnostunut yhteistyöstä moottoriturheilun kanssa. Toimitin aluksi kansion itsestäni, jossa esitellään tietysti uraani sekä ajo- ja kuljetuskalusto. Lisäksi siinä oli tarkkaan eritellyt kaikki kuluni vuodelle -90 ja tietysti myös kilpailusuunnitelmat.

Kansioni ei varsinaisesti ole mikään sponssianomus, vaan se on otsikoitu yhteistyötarjouksena. Eli siitä käy tarkkaan ilmi mitä minulla on tarjottavana yhteistyökumppanille. PTL-Telessä pidettiin nimenomaan hyvänä sitä, että kaikki eri asiat oli kansiossa niin tarkkaan eritelty.

MP: Kun homma sitten eteni oliko siinä paljon työtä ja mitä sinun puoleltasi sopimukseen kuuluu ?

Pekka: Asioiden edistyessä piti tietysti palaveerata useaan otteeseen firman Etelä-Suomen alueen markkinoinnista vastaavan henkilöstön kanssa. Siinä vaiheessa oli varmasti ratkaisevinta oma käytös ja se, että sai vastapuolen vakuutuneeksi yhteistyön hyödyllisyydestä. Aina pitää muistaa, että sopimus on kaksipuolinen.

Sopimuksen mukaan ajovarusteissani, pyörässäni ja kuljetuskalustossa tulee PTL-Tele näkymään erittäin merkittävästi. Lisäksi olen heidän käytettävissään erilaisissa tapahtumissa kuten messuilla yms.

MP: Muutama neuvo taloudellista tukea etsiville

Pekka: Tärkein neuvo on; tarjoa jotakin, älä vain pyydä ! Yritä monesta paikasta äläkä heti masennut, ellet onnistu ! Tee itsestäsi kunnan esittelykansio. Ja jos sinulla on mielessäsi tarpeeksi tarjottavaa, älä ole liian vaatimaton pyynnöissäsi. Sitä jos ja kun sopimus syntyy, hoida siitä oma osuutesi kunolla.

MP: Mitkä ovat suunnitelmat ensi kaudelle ?

Pekka: Kaksipuolikkaalla aion ajaa kotimaan SM-sarjan. Myös MM-kiertue on kokonaisuudessaan ohjelmassa, mutta luokka on vielä avoin. Nelari kyllä kiinnostaisi ulkomaan kisoihin.